

10. 08 2017

EM2017/113

Hermed fremsættes følgende beslutningsforslag i henhold til § 33 i Forretningsordenen for Inatsisartut:

Forslag til Inatsisartutbeslutning om, at Naalakkersuisut pålægges at revidere Hjemmestyrets bekendtgørelse nr. 22 af 23. juli 1998 om folkeskolens specialundervisning og anden specialpædagogisk bistand, således bekendtgørelsens bestemmelser bringes i overensstemmelse med gældende Inatsisartutlov nr. 15 af 3. december 2012 om folkeskolen og eventuelle senere rettelser hertil.

(Medlem af Inatsisartut Debora Kleist, Inuit Ataqatigiit)

Begrundelse:

I 2015 fik Naalakkersuisut BDO til at udarbejde en evaluering af Strukturreformen. Rapporten indeholdt bl.a. en specifik evaluering af udlægningen af PPR samt den vidtgående specialundervisning (VSP). Det er således uholdbart, at man i forbindelse med udlægningen af PPR i 2012 ikke siden har opdateret lovgivningen, f.eks. således bekendtgørelse og Inatsisartutlov omtaler samme typer specialundervisning.

Er der usikkerhed på MISI's arbejde, specialundervisningens indhold, retningslinjer eller lignende, kan dette være med til at skabe usikkerhed omkring et forløb, der allerede udgør en udfordring ikke kun for forvaltningerne, skolerne og lærerne, men også for den enkelte elev og dennes familie. Det kan f.eks. være forlængede sagsbehandlingstider, manglende harmonisering af ydelserne til borgerne i henhold til bekendtgørelsen m.v.

I redegørelsen fremgår således følgende:

*"Centralt i problematikken står, at der i 2012 kom en ny Inatsisartutlov om folkeskolen, der ikke opererer med en sondring mellem specialundervisning og vidtgående specialundervisning (VSP). Alligevel er der fortsat børn, der har behov for at blive visiteret til VSP. Dette sker ud fra retningslinjerne i Hjemmestyrets Bekendtgørelse nr. 22 af 23. juli 1998 om folkeskolens specialundervisning og anden specialpædagogisk bistand. Bekendtgørelsen, der altså er fra 1998, er fortsat gældende, men passer ikke til den nye folkeskolelov på en række vigtige punkter for kommunernes arbejde på området. Der er fra PPR-centrenes side ønsker om klarere retningslinjer og en mere sammenhængende lovgivning."*¹

Den omtalte bekendtgørelse, som man under udarbejdelse af evalueringen i 2015 ellers lovede ville komme, er beklageligvis endnu ikke realiseret, trods et antal udkast til bekendtgørelsen har været i høring.

Økonomiske og administrative konsekvenser for det offentlige:

Da der i flere år nu har pågået et arbejde for at opdatere bekendtgørelsen, vurderes behovet for indhentning af fagviden m.v. at være begrænset. Dog er der en stærk formodning om, at en inddragelse af relevante interessenter bør foregå. Arbejdet med opdateringen af bekendtgørelsen anslås således til højst at beløbe sig til et halvt A/C-årsværk på kr. 250.000.

¹ "Afrapportering – Evaluering af Strukturreformen – Økonomiske og administrative konsekvenser" side 183ff

INUIT ATAQATIGIIT

Inatsisartuni

Omvendt formodes det, at en revidering af bekendtgørelsen vil medføre mindre usikkerhed hos MISI i kommunerne, og dermed potentielt kunne nedbringe sagsbehandlingstiden.

Økonomiske og administrative konsekvenser for det private erhvervsliv:

Det påregnes ikke, at arbejdet vil få indflydelse på det private erhvervsliv.

Økonomiske og administrative konsekvenser for borgerne:

Det påregnes ikke, at selve revideringen vil få indflydelse på borgerne. Dog kan klarere retningslinjer være med til at skabe mindre usikkerhed blandt forældrene til de omtalte elever. Der skabes dermed potentiale for nedbringelse af de ressourcer, som forældrene anvender på at sikre opfyldelsen af deres børns behov for specialundervisning og deslige.